

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim pe Sfântul Iosif.

(Urmare).

Oh Sfinte Iosife, cât de mult te-ai bucurat, când ai văzut că suindu-se la Cer mireasa ta Maria — lăsă pe pământ sămânța crinilor, cari aveau să odrăzlească și să înflorească nutriți de suc și pildelor sale și rouați de roua darurilor sale! Acești crini și trandafiri trebuiau să odrăzlească și să înflorească pe pământ, ca să fie apoi străplântați în Cer și să împodobească acolo sus cu frumusețea și cu mirosul lor grădina, în care se preumblă Mielușelul, care își află desfătare tocmai între crini și trandafiri acestia cari răspândesc cel mai plăcut miros de bună mireasmă! Mireasa ta Maria este grădinărița crinilor și trandafirilor răspândiți și împrăștiți aici și colo pe acest pământ în această lume, și priveghiază din Cer pentru ca acești crini și trandafiri să se păzească totdeauna curați, vrednici de aceea fericită străplântare. — Logodnica ta Maria acolo sus și până acuma a sădit și străplântat o mulțime nenumărată de crini și trandafiri. Dânsa este Crinul cel mai frumos și mai mirositor între toți, îmbrăcată cu o podoabă nespuse de măreață, ca și o împărăteasă a crinilor, iar lângă Ea stai tu Sfinte, Iosife, ca al doilea crin mândru și mirositor. — Sfinte Iosife, ajută-ne; vezi câtă stricăciune este în lume; am vrea să se înmulțească crinii și trandafirii în lumea aceasta în așa chip, încât mirosul lor de bună mireasmă să nu mai lase să se simțească putoarea stricăciunilor din lume. — Am vrea apoi, ca toți la vremea sa sădindu-se colo sus, să umple și să mărească nemăsurat grădina Mielușelului celui nevinovat, a dulcelui Isus. —

VIII. Dacă iubim pe Sfântul Iosif, ne asigurăm o moarte bună.

Ce voește dela noi Sfântul Iosif? Voește să ne mântuim, fiindcă voește să fim și noi împreună cu el în Raiu. — E lucru sigur, că acest lucru îl dorește dela noi Sfântul Iosif. — Și de fapt: ce alta poate el să voadă dela noi — decât să ne ajungem ținta (scopul) noastră cea din urmă? Dacă noi ne ajungem acest scop al nostru, care nu este altul decât mântuirea noastră vecinică. Dumnezeu e pe deplin mulțumit și îndestulit cu noi. — Și în aceeași vreme e îndestulit cu noi și Sfântul Iosif, căci el nu poate vrea ceva mai mult decât cum vrea Dumnezeu. — Dacă așadară voim să îndestulim pe Sfântul Iosif, trebuie să ne asigurăm mântuirea vecinică. — Aceasta apoi e tot una cu a ne asigura o moarte bună. —

Și ce mijloc avem noi pentru a ne asigura o moarte bună? Acest mijloc este o viață bună, o viață adevărat creștinească, evlavioasă, cucernică, cu frica lui Dumnezeu, căci cum e viața, așa e și moartea. — Care viață apoi o putem numi bună și evlavioasă? Viață bună este aceea, care se petrece tot mereu, statornic în darul lui Dumnezeu, în acel dar sau har, care ne face să fim prietini și fiii lui Dumnezeu, și astfel nesmintit moștenii Raiului. — Și fiindcă acest dar se pierde prin ori ce păcat de moarte — de aceea dacă voim să petrecem statornic viața noastră în acel dar, trebuie totdeauna să ne ferim de păcatul de moarte, așa că, să nu facem nici când nici un păcat de moarte, niciodată nici un păcat greu, nici când, niciodată...

Făcând altminterlea, adică decumva am săvârși vre-un păcat oarecare de moarte, e tare cu puțință să fim surprinși de moarte în starea aceea, și atunci scopul nostru cel

din urmă ar fi pierdut, și am fi în toată vecinicia vrăjmași ai lui Dumnezeu, și vrăjmași deopotrivă și ai Sfântului Iosif; și în loc de a ne bucura de tovărășia sa în Raiu, vom fi în tovărășia Satanei în iad. —

(Va urma.)

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

10. Turnul dela Babilon.

Urmașii lui Noe — noachizii — cu timpul s'au înmulțit și s'au înrăutățit foarte; vieaja lor a luat o direcțiune, în care în puțin timp au pierdut — în cea mai mare parte a ei și semința binecuvântată a lui Sem — credința într'un singur Dumnezeu, — monotheismul.

Sfita scriptura înainte de a părăsi toate aceste semânții, ca de aci încolo să nu se mai ocupe, de cât de aceea singură familie aleasă de Dumnezeu, din care avea el să desvolte un întreg popor ales, ne arată aceasta abatere generală de la Dumnezeu prin istorisirea încercării da a zidi un turn, care să ajungă până în ceriu.

Centrul vieții noastre sufletești este și trebuie să fie Dumnezeu; prin păcat omul părăsește acest centru natural înlocuindu-l prin o creatură, ori păcat — care i-i devine idolul lui. Înlocuirea aceasta a lui Dumnezeu în sufletul nostru prin un lucru străin de Dumnezeu, idolatrie este.

Am văzut ca pe timpul lui Noe oamenii în așa măsură s'au stricat prin sensualism, în cât Dumnezeu a restabilit ordinea morală distrugând — în afară de o familie — întreg neamul omenesc de pe atunci. De data aceasta probabil la primile începuturi a formațiunii marelui imperiu Assiro — babilonian — este orgoliul, sumeția, păcatul dominant al timpului.

„Haidați să ne zidim o cetate și un turn, cu vârful până la ceriu“ (11. 4.) Ei prin aceasta clădire au încercat a concretiza unitatea vieții lor sufletești. „Să ne facem nume, ca să nu ne răspândim preste tot pământul.“ (11. 4.) Aceste cuvinte ei nu le-au înțeles în înțelesul lor literal; au știut foarte bine că în jurul unui turn nu pot trăi toți oamenii din lume; aceasta clădire ar fi servit lor ca un simbol al unității conștiinței omenești,

făcut de mâni omenești, și înlocuind prin acest simbol ideea în Dumnezeu. (Hoberg.)

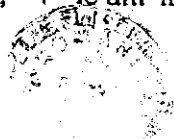
Și s'au pus la lucru: „să facem cărămizi, și să le ardem în foc, și cărămizile le servim de piatră, și bitumenul li servi de bruftuală.“ (11. 3.)

Pământul Șinar sau Sennar este un pământ alluvial foarte roditor, însă piatra lipsește cu desăvârșire. Cercetările amănunțite asupra zidurilor antice babiloniene în privința materialului întrebuințat a dat ca rezultat, că acesta zidiri s'au făcut parte din cărămizi arse în foc, parte uscate la soare — cărămizi bătute — iar ca material de legătură s'a găsit mai ales în părțile inferioare a zidurilor bitumenul adică asfaltul.

După tradițiile babiloniene turnul trebuia să ajungă drept în ceriu, însă Dumnezeu nu a suferit aceasta încercare și îi împărăștia pre ei de acolo.“ (11. 8.) Aceleași tradiții spun ca Dumnezeu a suflat un vânt puternic preste turn, care probabil însoțit de mișcări seismice a răsturnat turnul, „și ei încetară de a zidi cetatea.“ (11. 8.)

Au trecut cel puțin 2000 ani, când Nabucodonozor regele Babilonului a încercat a reștaura turnul, cum ne spune el aceasta în înșcripția cunoscută din Borsippa, oraș aproape de Babilon și alături de turn în anul 600 a. Hr.

„Dumnezeul meu Merodach... m'ă impus ca să refac sanctuarele lui... Turnul, casa veșnică am reclădit și refăcut din nou, cu aur, argint, cu cărămizi șmalțuite, pietrii bronz, tamarisc și cedru am desăvârșit frumșeja lui. Casa pietrei unghiulare a ceriului și a pământului, zidirea cea dintru început a Babilonului am reclădit și terminat cu cărămizi și cu marmura am terminat vârful lui. Noi zicem despre aceasta aci templul celor șapte sfere a ceriului pământului, clădirea cea din vechime din Borsippa a început'o un rege bătrân și rădical'o 42 pași, însă vârful lui nu l'a făcut. Din timpul potopului era părăsit și fără ordine erau cisternele conductelor de apă. Ploi și cutremure de pământ au dislocat cărămizii uscați la soare. Cărămizii arși, puse de invelitoare erau crepate, cărămizii bătuți puși dinăuntru zidului jur împrejur s'au moiat și au curs... Eu nu m'am atins de plan, nici am schimbat postamentul... Am legat cărămizii arși cu cărămizii bătuți în etaje, scările spirale le'am înnoit...“

Dumnezeu nu numai că a împiedecat zidirea turnului, dar a amestecat și limba lor „ca ei să nu înțeleagă unul limba celui alt...” și „Iehova acolo amesteca limba a tot pământul.” (11. 9.)

De și știința comparativă a limbilor de a fi terminată reconstruirea limbei celor din-tâi oameni, cei mai renumiți reprezentanți al acestei științe susțin cu unanimitate, că precum perfecta precisiitate în fractura limbilor, și asemănarea lor în privința încrețiturilor lor ne arată originea lor comună dintr'o singură limbă, tot așa îndresneala și caracterul forțat în conturile acestei fracturări ne indică o convulsione brusc — forțată prin care s'a determinat fragmentarea limbei unica — originală.

Din catehism.

90. Unde merge sufletul omului după judecata cea de osebi ?

Sufletul omului după judecata cea de osebi merge sau în împărăția ceriului, sau în iad, sau în purgător, adecă locul cel curățitor.

Înainte de rescumpărare tot din trei locuri în una ajungeau sufletele: în limb, în iad și în purgător, căci sufletele dreptilor — chiar de erau curați de tot, nu au ajuns în raiu, nici la vederea lui Dumnezeu, fără în limb; raiul era închis, sau cum spune Apostolul: „calea ce intra în Sântele Sântelor nu se arătase, încă stând cortul cel dintâi.” (Evr. 9, 8.)

În privința purgatorului numai două articole de credință, avem: cumcă este purgător și cumcă rugăciunile credincioșilor și mai vârtos sfta liturgie ajută sufletului în purgător.

„Și adunând bani — Iuda Macabeul — douasprezece mii de drachme de arginți, a trimis în Ierusalim, ca să se aducă jertfe pentru păcatele celor morți, bine socotind și credincios despre înviere. (Că dacă nu ar fi nedăjduit, cumcă aceeia, cari au căzut în războiu, vor învia, s'ar părea zădarnic și fără folos, a face rugăciuni pentru morți.) Mai vârtos au crezut că pe aceia, cari au murit în frica lui Dumnezeu, un mare dar îi așteaptă. Drept aceea este un gând sfânt și de folos, a se ruga pentru morți, ca să se deslege de păcat.” (II. Macc. 12, 43 scl.)

Așa dară Iuda Macabeul și cu el împreună toți Izraeliții au crezut, că poate muri cineva în frica lui Dumnezeu fără să fi fost păzit de ori ce întinăciune a păcatului și că aceasta întinăciune se poate curăți prin rugăciunile celor vii; ei au crezut deci că după moarte este o stare de curățire, care nu este veșnică, adecă au crezut ca este veșnică, adecă au crezut ca este loc curățitor sau purgător.

Isus Hristos nu a reprobat nici nu a rectificat aceasta credință ca greșită, ci a aprobat și a întărit-o. „Și ori care va zice un cuvânt în contra Fiului omului se va ierta lui, iară cel ce vorbește în contra Spiritului Sfânt nu i se va ierta nici în acest secol, nici în cel ce va să fie”. (Mat. 12, 32.) Dacă nu ar fi de acei păcătoși a căror păcate se iartă în ceea lume, nu s'ar putea spune — zice sf. Augustin — cu drept cuvânt despre alții, că păcatele acestora nu se iartă nici în aceasta și nici în ceea lume.

Păcatele, cari se iartă în ceea lume, sunt — după sftii Părinți — păcatele lesne iertătoare.

Cumcă în Biserica catolică în totdeauna a fost viiă credința în purgător, vom arăta unde vom vorbi despre suferințele purgatorului, și în ce mod pot ajuta cei vii celor din purgător. Conciliul ecumenic II. Lyonais, cel din Florența despre care deja am vorbit, și mai din urmă conciliul Tridentin a de finiat în cele din urmă credința catolică în privința purgatorului. Din conciliile provinciale orientale pomenim conciliul VII. Cartaginez din 397. Aceasta credință catolică o dovedesc cele mai vechi cărți liturgice a Sfântului Petru, a lui Iacob, Marc și pentru noi de o deosebită importanță a sfântului Basiliu, în cari cărți ni se prezintă sufletele morților ca pentru cari suntem datori a ne ruga, a-i ajuta cu rugăciuni, și în cari sunt chiar prescise rugăciunile.

(Va urma.)

Sf. Ap. Sila — 30 Iulie. — În zilele acelea Pavel și Varnava se zăboiau în Antiohia, învățând și binevestind și cu alții mulți cuvântul Domnului. Iară după câteva zile a zis Pavel cătră Varnava: Intorcându-ne deci să cercetăm pe frații noștri prin toate cetățile, în cari am vestit cuvântul Domnului, cum petrec. Și Varnava voiă, să iă cu

sine și pe Ioan, ce se schiema Marcu; iară Pavel zicea, cum că pe cel ce s'a despărțit de ei dela Pamfilia, și nu a mers cu ei la lucru, să nu-l ia cu dânșii. Și s'a făcut împărechiare, cât s'au despărțit ei unul de altul, și Varnava luând pe Marcu a mers cu corabia în Cipru; iară Pavel alegând pe Sila s'a dus, fiind incredințat de frați darului lui Dumnezeu de cătră frați. Și umblă prin Siria și Cilicia, întărind bisericile. (Fapt. Apost. C. 15. st. 35.)

Nr. 231—929
vic.

Cercular cătră veneratul Cler din districtele protopopești Sighet, Mara și Cosău.

Privitor la complectarea rubricilor din nouile conscrieri congr. cu sinceră venerațiune rog pe Frații Preoți din aceste districte, să binevoiască a se prezenta la conferința, carea va avea loc la 1-a August (Joi) a. c. demineața la orele 9 în biurul vicarial.

Dela oficiul vicarial foraneu episcopesc român unit al Maramureșului.

Sighet, la 24 Iulie 1929

reveritor în Hristos frate:

Ilariu Boros
vicar episcopal.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii 25.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de

„Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinței.” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.

Calendar săptămânal.

28 Iulie — 3 August 1929.

28. Dumineca X. d. Rusalii (Ev. Mat. 17, 14.) Ap. Prohor și Nicanor.
29. Luni. M. Calinic.
30. Marți. Ap. Sila și Silvan.
31. Mercuri. S. Eudochim.
1. Joi. Scoat. sf. 7. Mart.
2. Vineri. M. Ștefan.
3. C. Isachie.